

Dage efter Dommens Forkyndelse anmeldes for Formanden i Rævningeretten eller Kredsretten eller paa hans Begne til en af Meddommerne.

Anmeldelsen kan ske enten skriftligt eller mundtligt, og det Fornødne derom bliver at indføre i en særskilt af Rettens Formand dertil autoriseret Protokol.

Er Dom overgaaet en Tiltalt, der ikke selv har givet Møde ved Hovedforhandlingen, er Fristen 14 Dage, hvis han opholder sig i den Retskreds, hvor Dommen er affagt, 3 Uger hvis han opholder sig andetsteds i Østifterne, eller Nørrejylland eller Slesvig, 4 Uger, hvis han har Ophold i Hertugdømmerne Holsten eller Lauenborg, og 6 Maanedre, hvis han opholder sig paa Island, Færøerne, de danske vestindiske Øer eller i Udlandet, hvilke Fristere ligeledes regnes fra Dommens Forkyndelse.

Saalænge Paaankning staaer aaben for den Domsældte og endnu ikke af ham er anmeldt, kan samme ogsaa skee fra Anklagerens Side.

§ 311.

Ved en Paaanknings Anmeldelse kan den Anklagede paa Begjæring tilstaaes en hderligere Frist af 8 Dage til ved et skriftligt Andragende nærmere at begrunde sin Anke.

§ 312.

For at Anmeldelsen kan have Gyldighed, maa samme eller i alt Fald det i foregaaende Paragraf nævnte senere Andragende udvise, om Anken gaar ud paa, at Dommen, i Genhold til nogen af de under § 305 Nr. 1 og 2 indbefattede Grunde, bør fjendes uefterrettelig eller sigter til en formentlig urigtig Anvendelse af Straffeloven (samme § Nr. 3).

Dette skal, om fornødent, betydes Vedkommende, og bør Dommeren, hvis ingen Forsvarer har været bekliftet for den Anklagede, vejlede ham ved Affattelsen af Anmeldelsen, hvorhos Bemærkning om, at disse Forskrifter ere iagttagne, tilføres Protokollen.

I det førstnævnte Tilfælde blive derhos de Grunde, hvorpaa Anken støttes, ved Anmeldelsen eller i det ovenanførte Andragende bestemt at opgives.

Andre af de under § 305 Nr. 1 og 2 hørende Grunde end de, der saaledes ere opgivne, kunne — udenfor de i § 318 omhandlede Sager — naar derimod gjøres Indsigelse, ikke paabe-raabes til at bestride Dommens Gyldighed.

§ 313.

Har en Forsvarer været bekliftet for den Anklagede, bør han paa Begjæring yde denne fornøden Bistand med Hensyn til den nærmere Forklaring, der i Medhold af foregaaende Paragraf bliver at meddele; i hvilket Niemed den Anklagede, naar han er fængslet, bør gives Afgang til at raadføre sig med Forsvareren.

§ 314.

Anmeldes Paaankningen efter Udløbet af den bestemte Frist eller afgives ikke i rette Tid den efter § 312 fornødne nærmere Forklaring, har Dommeren, for hvem Anmeldelsen skeer, at nægte Paaankningens Fremme ved en Kjendelse, som bliver at meddele den Vedkommende.

Smidlertid kan herfra gjøres Undtagelse, naar det oplyses, at den, der agter at paaanke Dommen, først efter Fristens Udløb er kommen til Kundskab om de Omstændigheder, hvorpaa Anken støttes, eller af anden Aarsag har været forhindret fra betimeligt at anmelde eller begrunde denne. I saa Fald bør dog det Fornødne til Paaankens Sværkattelse foretages inden de i §§ 310 og 311 anordnede Fristere, beregnede fra den Tid, da Vedkommende har erholdt hin Kundskab, eller Hindringen er bortfalden.

§ 315.

Nægter Dommeren at fremme Paaankningen, kan Spørgsmaalet herom undergives Højesterets Afgjørelse.

Begjæring herom maa inden 8 Dage, efter at Kjendelsen er Vedkommende meddelet, til den i § 310 nævnte Protokol fremsættes for den Dommer, der har nægtet Paaankningens Fremme, og bliver af samme tilligemed de fremkomne Oplysninger at indsende til Højesteret, som afgiver endelig Beslutning, der igjennem vedkommende Dommer meddeles den Paagjældende.